Noves representacions de ?Christus? a l?Orfeó Popular Olotí.

La Garrotxa | 29-03-2010 | 12:37

Setmana Santa significa que es representi la Passió arreu de Catalunya i a Olot es tradueix en la posada en escena de Christus. Enguany, sobre l?escenari s?interpreten 24 quadres plàstics que mostren les últimes hores de la passió i mort de Jesucrist. Un centenar de persones col—laboren per fer possible que pugui continuar essent ?un espectacle que cal veure per creure?. Les actuacions seran el divendres Sant (2 d?abril) a les 4 i les 7 de la tarda, el dissabte dia 3 a les 7 de la tarda i el diumenge 11 d?abril a les4 de la tarda, dirigides totes elles per Joan Martí.

Christus és un espectacle totalment lligat al territori. Olot és terra d?artistes i la passió olotina no podia ser de cap altra manera que a través de quadres plàstics. Escenes d?un minut de durada il—lustren el text recitat prèviament pel quadre de veus de Ràdio Olot, escrit per algun dels autors locals. Els actors, totalment estàtics, conformen una composició que ajudada per la il—luminació i l?atrezzo trasllada completament a l?espectador en l?episodi bíblic narrat. Una de les particularitats que sorprèn més als qui veuen l?espectacle per primera vegada és la facilitat per canviar d?una escena a una altra totalment diferent. Mentre es duu a terme la lectura dels textos, el teló està tancat i cada vegada que s?obre es descobreix un nou quadre, absolutament diferent de l?anterior.

En aquesta ocasió, entre els espectadors de les funcions hi haurà novament autocars vinguts de diversos punts del territori Català. L?Orfeó Popular Olotí ha tornat a organitzar juntament amb el Museu dels Sants i el Self-service Garrotxa el paquet d?activitats iniciat l?any passat. Els autocars arriben de bon matí a la ciutat per efectuar una visita guiada al museu dels sants. Havent dinat, els visitants s?acosten fins a l?Orfeó Popular Olotí per veure Christus.

La Història:
Aquest muntatge sacre olotí es va crear per primera vegada el 1946 sota la direcció artística dels pintors Bartomeu Mas Collellmir i Josep Pujol, i amb l?Orfeó Popular Olotí ja com a escenari. Aquests dos deixebles de l?escola olotina es van inspirar amb allò que es produïa als tallers de sants olotins i que tanta fama tenien arreu. Es va dur a terme 3 anys seguits. El 1958 es va tornar a recuperar. Després d?un període sense representarse, el 1995 amb motiu de la Mostra d?art religiós organitzada per l?ajuntament d?Olot es va escenificar de nou Christus, en aquesta ocasió al Teatre Principal. Dos anys més tard,el 1997, l?espectacle torna a l?Orfeó on des de llavors s?ha anat

representant ininterrompudament fins a l?actualitat. Amb aquests 13 anys s?han anat afegint escenes i variant així els episodis bíblics que conformen cada edició. Actualment l?Orfeó disposa de vora trenta textos de diversos autors i cada any tria els 24 que conformaran l?espectacle.

En aquesta ocasió les escenes seleccionades són: Els primers deixebles, de Concepció Batallé; Les noces de Canà, de Joan Mercader; El sermó de la muntanya, d?Oscar Cabana; Maria Magdalena, de Josep Munteis; La guarició dels malalts, de Josep Mora; Jesús i els infants, d?Oscar Cabana; L?entrada de Jesús a Jerusalem, de Josep Munteis; Jesús s?acomiada de la seva mare, d?Eugènia Morer; Jesús renta els peus als seus deixebles, de Xavier Ruscalleda; El sant sopar, de Josep Munteis; L?oració a l?hort, de Josep Munteis; La traïció de Judes, de Josep Munteis; Jesús davant el Sanedrí, de Josep Murlà; Negacions de Pere, de Josep Congost; Desesperança de Judes, de Concepció Batallé; Jesús és dut al Pretori, de Josep Munteis; La flagel—lació, de Josep Munteis; Ecce-Homo, de Mercè Mallarach; El carrer de l?amargura, de Josep Munteis; La crucifixió, de Josep Munteis; Consumatum est, de Josep Munteis; Mater Dolorosa, de Josep Munteis; L?enterrament de Crist, d?Anna Montañà i Resurrecció del Senyor, de Josep Munteis.

Les entrades per a l?espectacle es poden adquirir a la cafeteria de l?entitat o telefonant al 972 26 96 66 amb un preu de 8 euros els socis de l?entitat, i 12 els no-socis.

Fuente: Redacció
Autor: Redacció